

מועד קטן ח

אמר רב: **יש יום שאתה רואה בו ויש יום שאי אתה רואה בו**
שאלה: מאי משמע?

רבא	אביי	
כולה קרא יתירא הוא. דאם כן לכתוב רחמנא אברהם מאי אברהם שמע מינה: יש יום שאתה רואה בו, ויש יום שאי אתה רואה בו	אם כן לכתוב רחמנא אברהם , מאי אברהם – שמע מינה: יש יום שאתה רואה בו ויש יום שאי אתה רואה בו.	אברהם הלאות לו – יש יום שאתה רואה בו ויש יום שאי אתה רואה בו – איך לומדים כך מהפסוק?
	ביום ולא בלילה	אברהם
ביום ולא בלילה למעוטי סומא באחת מעיניו	למעוטי סומא באחת מעיניו	אברהם הלאות לו – יש יום שאתה רואה בו ויש יום שאי אתה רואה בו – איך לומדים כך מהפסוק?
א – ולא לאורי = ביום ולא בלילה	אי מהתם הוה אמינא: הני מילי – טומאה דלאו דגופיה, אבל טומאה דגופיה – אפילו לאורו נמי, קא משמע לן	אברהם הלאות לו – יש יום שאתה רואה בו ויש יום שאי אתה רואה בו – איך לומדים כך מהפסוק?

משנה.

ועוד אמר רבי מאיר	רבי יוסי אומר
מלקט אדם עצמות אביו ואמו, מפני ששמחה היא לו	אבל הוא לו

לא יעורר אדם על מתו, ולא יספידנו קודם לרגל שלשים יום.

משנה	ברייטא ודברי רב חסדא	סתירה
ועוד אמר רבי מאיר מלקט אדם עצמות אביו ואמו, מפני ששמחה היא לו	המלקט עצמות אביו ואמו – הרי זה מתאבל עליהם כל היום, ולערב אין מתאבל עליהן ואמר רב חסדא: אפילו צרורין לו בסדינו.	
אימא, מפני ששמחת הרגל עליו		פתרון – אביי

ולא יערער על מתו.

שאלה: מאי לא יערער על מתו?

תשובה: אמר רב: כד הדר ספדנא במערבא אמרי: "יבכון עמיה כל מרירי ליבא."

קודם הרגל שלשים יום.

רבי כהנא אמר רב יהודה אמר רב	שמואל	מאי שנא שלשים יום?
מעשה באדם אחד שכינס מעות לעלות לרגל, ובא ספדן ועמד על פתח ביתו, ונטלתן אשתו ונתנתן לו, ונמנע ולא עלה. באותה שעה אמרו: לא יעורר על מתו, ולא יספידנו קודם לרגל שלשים יום.	לפי שאין המת משתכח מן הלב שלשים יום	
מותר	אסור	מאי בינייהו? איכא בינייהו דקעביד בחנם

משנה. אין חופרין כוכין וקברות במועד, אבל מחנכין את הכוכין במועד. ועושין נברכת במועד, וארון עם המת בחצר. רבי יהודה אוסר, אלא אם כן יש עמו נסרים.

שאלה: מאי כוכין ומאי קברות?

תשובה: אמר רב יהודה: **כוכין** – בחפירה, וקברות – בבנין.

חיזוק מברייטא: תניא נמי הכי: **אלו הן כוכין ואלו הן קברות, כוכין - בחפירה, וקברות - בבנין. אבל מחנכין את הכוכין.**

שאלה על הברייטא: כיצד **מחנכין**?

תשובה 1: אמר רב יהודה: שאם היה ארוך - מקצרו.

תשובה 2: במתניתא תנא: **מאריך בו ומרחיב בו.**

ועושין נברכת וכו'

שאלה: מאי **נברכת**?

תשובה: אמר רב יהודה: זו בקיע.

קושי: והתניא: **הנברכת והבקיע!**

תירוץ: אמר אביי ואיתימא רב כהנא: גיהא ובר גיהא.

וארון עם המת בחצר.

מה שמופיע במשנה גם נלמד בברייטא: תנינא להא דתנו רבנן: **עושין כל צורכי המת: גוזזין לו שערו, ומכבסין לו כסותו, ועושין לו ארון מנסרין המנוסרין מערב יום טוב. רבן שמעון בן גמליאל אומר: אף מביאין עצים, ומנסרין בצינעא בתוך ביתו.**

משנה. אין נושאים נשים במועד, לא בתולות ולא אלמנות, ולא מייבמין, מפני ששמחה היא לו, אבל מחזיר הוא את גרושתו. ועושה אשה תכשיטיה במועד, רבי יהודה אומר: לא תסוד, מפני שניוול הוא לה. ההדיוט תופר כדרכו, והאומן מכליב. ומסרגין את המטות, רבי יוסי אומר: ממתחין. קושי: וכי שמחה היא לו מאי הוי?

תירוץ 1: אמר רב יהודה אמר שמואל, וכן אמר רבי אלעזר אמר רבי אושעיא, ואמרי לה אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא: לפי שאין מערבין שמחה בשמחה.

תירוץ 2: רבה בר [רב] הונא אמר: מפני שמניח שמחת הרגל ועוסק בשמחת אשתו.

תיקון בתירוץ: אמר ליה אביי לרב יוסף: הא דרבה בר [רב] הונא - דרב הוא, דאמר רב

דניאל בר קטינא אמר רב: מנין שאין נושאים נשים במועד - שנאמר **נחמתי בחצק, בחצק** - ולא באשתך.

תירוץ 3: עולא אמר: מפני הטורח.

תירוץ 4: רבי יצחק נפחא אמר: מפני ביטול פריה ורביה.

